

A folytonos növekedésű paradicsom hajtásában legelterjedtebb, kizárólag a főszáron történő hagyományos termesztéshez képest egy további oldalhajtás indítása potenciális termésmennyiség- növelési mód lehet, mely ráadásul kizárólag fitotechnikai műveletek segítségével valósul meg. Annak ellenére, hogy oltott palánták hajtásakor már rendkívül elterjedt a két szárra történő termesztés, oltatlan növények esetében viszont egyáltalán nem alkalmazott eljárás.

Épp ezért hallgatóként és gyakorló kertészként is fontos célkitűzéssé vált a módszer kutatása és hatékonyságának megismerése oltás nélküli paradicsomon is. A növényen belül megtalálni azt az optimális hajtásindítási helyet, mely segítségével a legjobb termésátlag érhető úgy, hogy egy esetleges túlterhelés viszont még nem következik be. Mindezek voltak a legfőbb szempontjai annak, hogy témavezetőm iránymutatása alapján saját kertészetben kísérletet állítottam be és 2024.03.23-án 300 db Sanpol F1 fajtájú paradicsom palántát ültettem ki egy 7,5 m széles és 25 m hosszú fóliaházba.

7, egyenként 10-10 db véletlenszerűen kiválasztott növényből álló vizsgálati csoportot jelöltem ki, melyek közül egy képviselte a viszonyítási alapul szolgáló hagyományos, egy szárra történő termesztéses kontroll csoportot. A többi csoport esetében valósult meg a kísérlet céljából kitűzött két szárra történő termesztés 6 különböző, legígéretesebbnek tűnő módon.

A betakarítási alkalmak során feljegyeztem a leszedett termések növényen belüli helyét, valamint a paradicsomok mennyiségét és tömegét. A vizsgált paraméterek köre az alapján került kialakításra, hogy a termesztés szempontjából legfontosabb tényező a termésmennyiség, az éréslefutás és a bogyóméret.

Az így nyert adatok feldolgozásával születtek meg azok az eredmények, melyek közül kiemelendő a termésmennyiség-növekedés, mely az egyik csoport esetében elérte a 33 %-ot is. Negatívumként azonban megjelent, hogy ez a fokozott terhelés várákozásaimnak megfelelően bogyóméret-csökkenést okozott, mely az egyik csoport esetében közel 9% volt a kontrollcsoportéhoz képest.

Így a kísérlet megismétlésének legfőbb célja azon egyensúlyi állapot megtalálása, ahol a további termésmennyiség-növelés nem megy a lecsökkent bogyóméret miatt a paradicsom piacképességének rovására.

Az összesített eredmények alapján felállítható egy olyan két szárra nevelési szisztéma, mely a gyakorlatban széles körben alkalmazható és minden paradicsom hajtatással foglalkozó kertésznek hasznára válhat.